

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona — Spanje) — Christian Pujante Rivera/ Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

(Zaak C-422/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Collectief ontslag — Richtlijn 98/59/EG — Artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a) — Begrip „werknemers die gewoonlijk werkzaam zijn” in de betrokken bedrijfseenheid — Artikel 1, lid 1, tweede alinea — Begrippen „ontslag” en „beëindigingen van de arbeidsovereenkomst die in beginsel gelijk moeten worden gesteld met een ontslag” — Wijzen van berekening van het aantal ontslagen werknemers)

(2016/C 016/13)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cristian Pujante Rivera

Verwerende partijen: Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a), van richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag, moet aldus worden uitgelegd dat werknemers met een overeenkomst die is gesloten voor bepaalde tijd of voor een bepaald werk, moeten worden aangemerkt als deel uitmakend van de werknemers die „gewoonlijk” werkzaam zijn — in de zin van die bepaling — in de betrokken bedrijfseenheid.
- 2) Om vast te stellen of er sprake is van een „collectief ontslag” — in de zin van artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a), van richtlijn 98/59 — dat leidt tot toepassing van deze richtlijn, moet de in de tweede alinea van die bepaling genoemde voorwaarde dat „het ontslag ten minste vijf werknemers betreft” aldus worden uitgelegd dat zij geen betrekking heeft op beëindigingen van arbeidsovereenkomsten die met een ontslag worden gelijkgesteld, maar uitsluitend op ontslagen in strikte zin.
- 3) Richtlijn 98/59 moet aldus worden uitgelegd dat het feit dat een werkgever eenzijdig en ten nadele van de werknemer overgaat tot een substantiële wijziging van essentiële elementen van diens arbeidsovereenkomst om redenen die geen betrekking hebben op de persoon van deze werknemer, onder het begrip „ontslag”, als bedoeld in artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a), van deze richtlijn, valt.

⁽¹⁾ PB C 421 van 24.11.2014.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Münster — Duitsland) — Klausner Holz Niedersachsen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen

(Zaak C-505/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 107 VWEU en artikel 108 VWEU — Staatssteun — Steun verleend in strijd met artikel 108, lid 3, VWEU — Beslissing van een rechter van een lidstaat houdende vaststelling van de geldigheid van de overeenkomst waarbij die steun wordt verleend — Gezag van gewijsde — Conforme uitlegging — Doeltreffendheidsbeginsel)

(2016/C 016/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Münster

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Verwerende partij: Land Nordrhein-Westfalen

Dictum

In omstandigheden als die in het hoofdgeding verzet het Unierecht zich ertegen dat de toepassing van een nationale rechtsregel waarin het beginsel van het gezag van gewijsde is neergelegd, het de nationale rechter belet om, nadat hij heeft vastgesteld dat de overeenkomsten die het voorwerp zijn van het voor hem dienende geding staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU vormen die in strijd met artikel 108, lid 3, derde zin, VWEU ten uitvoer is gebracht, alle consequenties uit deze schending te trekken, zulks wegens een definitief geworden nationale rechterlijke beslissing waarin is geoordeeld dat deze overeenkomsten nog steeds van kracht zijn, zonder dat daarin is onderzocht of daarbij staatssteun is ingevoerd.

⁽¹⁾ PB C 65 van 23.2.2015.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varbergs tingsrätt — Zweden) — P/Q

(Zaak C-455/15 PPU) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Artikel 23, onder a) — Gronden tot weigering van de erkenning van beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid — Openbare orde]

(2016/C 016/15)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Varbergs tingsrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P

Verwerende partij: Q

Dictum

Artikel 23, onder a), van verordening (EG) nr. 2201/2003 van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, moet in die zin worden uitgelegd dat deze bepaling, bij het ontbreken van kennelijke schending, gelet op het belang van het kind, van een rechtsregel die in de rechtsorde van een lidstaat van essentieel belang wordt geacht, of van een in die rechtsorde als fundamenteel erkend recht, het gerecht van deze lidstaat dat zich bevoegd acht uitspraak te doen over het gezagsrecht over een kind, niet toestaat te weigeren de beslissing te erkennen van een gerecht van een andere lidstaat dat zich over het gezagsrecht over dat kind heeft uitgesproken.

⁽¹⁾ PB C 346 van 19.10.2015.